

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 5-6 (290-291) • SVIBANJ / LIPANJ 2025.

Uzimajući u obzir ne samo sadržaj ovoga svibanjsko-lipanjskog broja našeg Živog Kaleža, već i tradicionalne duhovne sadržaje i ciljeve koje nam brižna Majka Crkva stavlja pred oči naše duše u mjesecu svibnju i lipnju, možemo reći da su, kako sadržaj okružnice, tako i duhovna usmjerenja svibnja i lipnja, izvrsna priprava za mjesec srpanj u koji ćemo uskoro zakoračiti. Majčinska brižnost, nježnost i ljubav preduvjet su da se susretnem s realnošću svoga života u kojoj ne nedostaje uvrjeda, rana, padova i ozbiljnih ozljeda. Pred majkom, odnosno njezinom toplinom, razumijevanjem i nježnošću, lakše je vidjeti rane, ozljede i povrede svoga srca i započeti s procesom njihova izlječenja.

Sadržaj duhovne obnove održane u Centru pomirenju u Prozorju u svibnju te odjek svega što se zbivalo u srcima osoba koje su razmatrale biblijske retke o Kajinu i Abelu izvrstan su poticaj i mjesto gdje možemo pronaći smjernice za put pomirenja sa samim sobom, s Bogom i s bratom. Iskustvo Marijine blizine, ljubavi i pomoći neophodni su u tome procesu. Ne samo da će nas ogrnuti plaštem svoje majčinske ljubavi, nego će nas povesti k ranjenom Srcu koje unatoč smrtonosnim ranama, prijeziru i odbacivanju ne prestaje biti puno ljubavi. To Srce, Utjelovljenog Boga, kontemplirat ćemo tijekom mjeseca lipnja. Ova kontemplacija Ranjenoga Srca i Marijina majčinska nježna ljubav uvest će nas u mjesec srpanj – mjesec u kojem ćemo još dublje uranjati i dodirivati otajstvo našeg Otkupljenja.

Sudjelovanje u Noćnom bdjenju Zajednica Krvi Kristove u lipnju, hodočašće u Rim, naša svakodnevna vjernost razmatranju Riječi i molitvama Krvi Kristovoj neka nam pomognu u iskustvu Marijine prisutnosti, kontemplaciji Isusova Srca i ulaska u mjesec Krvi Kristove.

Vidimo se u Ludbregu na Noćnom bdjenju potkraj lipnja, a 1. srpnja otvaramo širom vrata Centra pomirenja u Prozorju koji je sveto mjesto jubilejskog oprosta.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Pozdravljaju Vas

Vaši Misionari

Krv koja postaje lijek za one koji su u bolima, bolestima i patnji i koji ih prihvaćaju i u tim ranama nalaze utjehu, spas, oslobođenje, pročišćenje, oprostjenje, mir i milosrđe. Lijek za one koji prekidaju čovjekovu nemogućnost s onim što se po ljudsku smatra neoprostivim kako bi oprostili i prebivali u miru. Jer oprostjenje po Krvi Kristovoj čini nas prepороđenima za slobodu i istinu.

Kratak prikaz redovničke zajednice

Korijeni naše zajednice sežu još u vrijeme sv. Gašpara del Bufala. Mladi rimski svećenik potaknut velikom ljubavlju prema otajstvu Krvi Kristove i želeći djelotvornije donositi plodove spasenja dušama, osnovao je 15. kolovoza 1815. Družbu Misionara Krvi Kristove u opatiji San Felice na području Giana u Umbriji. Više od 150 godina kasnije u Poljskoj, jedan od duhovnih sinova sv. Gašpara p. Winfried Wermter osnovao

je našu Družbu Sestara Misionarki Krvi Kristove. Na poziv Gospodinov prve sestre izrekle su svoje „Da!“ 14. rujna 1987. godine.

Svoj poziv možemo simbolično sažeti kroz tri riječi:

1. BOG – svrha našega života je potpuno predanje Bogu kojeg ljubimo iznad svega. Najjači izraz Njegove ljubavi prema nama je Kristova Krv prolivena na križu.

2. ZAJEDNIŠTVO – ono što nas spaja je zajednički ideal, poslanje i ljubav prema Crkvi. Najdragocjeniji dar koji možemo ponuditi drugima je Isus prisutan u našoj zajednici.

3. MISIJE – za nas je sve prilika za „misijske“: molitva, rad, susret s drugima...

Naša karizma

Marija nas uči kako sudjelovati u Kristovu spasenjskom djelu sjedinjujući se s Njegovom žrtvom i pokazuje nam da kao majke trebamo služiti Isusu u svakoj osobi, osobito u beznadnoj i izgubljenoj duši. Poput nje, želimo biti „Živi Kalež“ ispod Križa, uvijek čisti i dostupni za prihvaćanje Božje volje, ispunjeni Spasiteljevom Krvlju.

Ključni aspekti naše duhovnosti

1. Krv Kristova je najveći izraz Božje ljubavi prema nama.

2. Jedinstvo i međusobna ljubav.

1. Srce i duša naše duhovnosti je Vazmeno Otajstvo, čiji je simbol Krv Kristova. Ta Krv je za nas najrječitiji izraz Božje ljubavi prolivene na Križu; to je izvor naše volje i snage za djelovanje. U našim osobnim, društvenim i apostolskim životima, duhovno nas vodi od smrti do uskrsnuća, od gubitka do oporavka, od poraza do pobjede.

2. Život u zajednici, prema Isusovu nauku (Iv 17, 21), zahtijeva od nas „odricanje od samih sebe“ i izgradnju jedinstva sa svim našim sestrama. U svakodnevnom životu i apostolskom djelovanju uvijek nastojimo dati prednost duhu zajednice, tražeći prije svega jedinstvo sa sestrama u volji Gospodnjoj.

3. Za spasenje čovječanstva Sin Božji postao je čovjekom u Svetoj Nazaretskoj Obitelji, a Isus je u Gornjoj sobi dao apostolima i svim ljudima novu zapovijed međusobne ljubavi (usp. Iv 15, 12-17) i molio za jedinstvo da svijet povjeruje (Iv 17, 21). Stoga se težnja za savršenstvom i uzajamna ljubav koja vodi k jedinstvu/zajedništvu po uzoru na Presveto Trojstvo smatra izvorom i ciljem našeg zajedništva i apostolskog života.

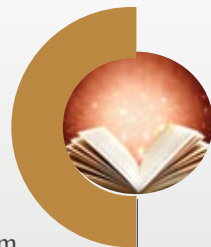
RAZMIŠLJANJE O TEMI MJESECA

VI. otajstvo – Krv Kristova prolivena kod razapinjanja na križu

O devetoj uri povika Isus iza glasa: »Eloi, Eloi lama sabahtani?« To znači: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?«

Sveti Gašpar del Bufalo jednom je priznao: „Čini mi se da moj duh čuje kako Isus viče s križa: ‘Žedan sam’, i žudi da Mu odgovorim... Znam da duše imaju cijenu Njegove Krvi.“

Krist želi duše za Nebo, zbog čega je učinio najveću gestu ljubavi prema čovječanstvu žrtvujući se na križu, čak do prolijevanja posljednje kapi Svoje dragocjene Krvi. Ova je Krv nada za one koji se u svom svakodnevnom životu bore s raznim bolima, poteškoćama, bolestima.... Patnja koju doživljavamo može imati različito podrijetlo. Možda sami sebe opterećujemo nepodnošljivim teretima jer od sebe zahtijevamo nemoguće stvari, lomeći svoju ljudskost, oduzimajući sebi ljudsko dostojanstvo ili stoga što ne znamo sebi oprostiti pogriješke koje smo učinili. Možda su drugi ti koji nam nameću te terete, pokušavajući nas prikloniti svojim ideologijama, pronoseći neistine o nama, odbacujući nas jer se ne uklapamo u ovaj svijet, a mi im ne možemo ili ne želimo oprostiti nepravde koje smo pretrpjeli. Postoje različiti ljudi, kao što postoje različite patnje i različite borbe u životu, ali želja ostaje uvijek ista: duboko u svakoj ljudskoj duši postoji želja za ljubavlju.

Želimo biti voljeni i voljeti. A prava ljubav ne pamti zlo, uvijek oprašta. Isus, Ljubav koja krvari na križu, viče: „*Oče, oprostí im jer ne znaju što čine.*“ Naš Gospodin, proživljavajući nepravdu, ljudsku mržnju, ponižen i tjelesno izmučen, vapi za oprostom svojim mučiteljima. Očito je da mi, kao Kristovi učenici, moramo činiti kao što je On činio. Tako, kada doživimo nepravdu, prijezir, odbačenost čak i od najbližih, možemo uroniti sebe i one koji nas maltretiraju u Krv Kristovu, izvor oprosta.

U svom trećem pismu prilikom duhovne obnove sv. Gašpar je napisao da skrivajući se u ranama Raspetoga odatle možemo ratovati s paklom. Neopraštanje je pakao jer je to stanje bez ljubavi. Crpimo stoga iz svetih Kristovih rana jer u njima nalazimo utjehu, spasenje, oslobođenje, pročišćenje, oprostjenje, mir i milosrđe. Svjedočimo da snagom Krvi Kristove ljudi mogu oprostiti ono što je ljudski neoprostivo. Neka svaki svjesni čin oprosta, učinjen snagom Krvi Kristove, vrati mir u naša srca, naše odnose i naš svakodnevni život. Neka nas Krv Kristova učini slobodnim ljudima i istinskim svjedocima Ljubavi.

Blagoslovljena Krv Kristova!

NOĆNO BDJENJE ZAJEDNICA KRVI KRISTOVE

**U SVETIŠTU PREDRAGOCJENE
KRVI KRISTOVE
U LUDBREGU
21./22. LIPNJA 2025.**

*Krv Kristova, nada i čvrstoća
u svim pogibljima.*

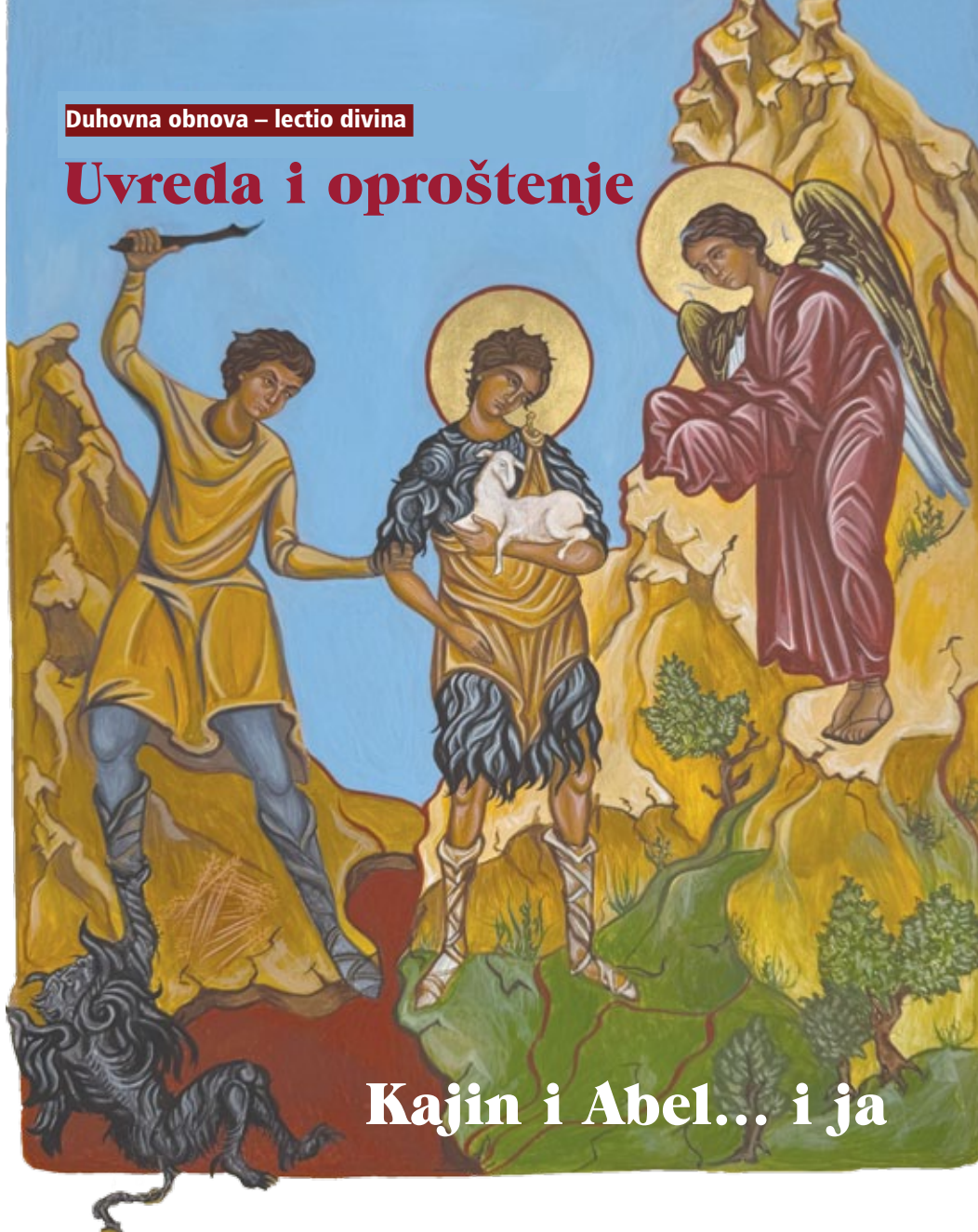
Prijave

091 5130 107
(Gđa. JADRANKA)

- 21:00** Pozdravna riječ i uvod
- 21:20** Klanjanje
- 22:30** Procesija kroz grad do svetišta
- 24:00** SVETA MISA (u crkvi)
- 02:00 - 03:00** Krv Kristova znak nade
- 03:00 - 04:00** Krv Kristova poziva i potiče nadu
- 04:00 - 05:00** Krv Kristova vrelo nade
- 05:00** Svečani blagoslov i otpust

Duhovna obnova – lectio divina

Uvreda i oprostjenje

Kajin i Abel... i ja

U Centru pomirenja u Prozorju od 9. do 11. svibnja 2025. godine održana je duhovna obnova na temu Lectio Divina: Uvreda i oprostjenje – Kajin i Abel... i ja. Obnovu je vodio p. Krzysztof Wons, SDS, poznati duhovnik i predavač kojem je ovo već deveti put da vodi duhovne vježbe u Prozorju. Okupilo se oko pedeset sudionika koji su kroz osobnu molitvu, slušanje Božje Riječi te trenutke šutnje/ tišine i klanjanja promišljali o odnosu s Bogom, samim sobom i s drugima, vođeni snažnim biblijskim tekstom o Kajinu i Abelu.

Obnova je započela u petak popodne euharistijskim slavljem koje je postavilo temelj za sve što je slijedilo. Tijekom homilije voditelj duhovne obnove osvrnuo se na Evanđelje koje je progovaralo o važnosti blagovanja Tijela i Krvi Kristove te življenju za onaj Vječni život koji trebamo iščekivati. Nakon Mise uslijedio je prvi nagovor naslovljen *Božja Riječ i moji odnosi*. Sudionici su bili pozvani razmišljati o tome kakav Božji glas čuju čitajući Sveto Pismo. Pater Wons naglasio je važnost dopuštanja Božjoj Riječi da oblikuje naša srca i međuljudske odnose. Bez odnosa nema života jer mi živimo u odnosu, a zanemarujući odnose, mi zapravo zanemarujemo sebe, svoje potrebe i vlastiti identitet. Te odnose gradimo na temelju poretka, poretka ljubavi koji stvara red i harmoniju. Prvotno je važno izgraditi odnos s Bogom na temelju kojeg gradimo odnos sa samim sobom. Naposljetku dolazi treći stup odnosa, koji nikako nije nevažan, a to je moj odnos s drugima. Ljubav prema Bogu odnosi se na ljubav prema sebi, dok se ljubav prema sebi odnosi na ljubav prema drugima. Zatim se p. Wons referirao na izabrani biblijski odlomak koji govori o Kajinu i Abelu u centru kojega nije njihov bratski odnos, nego njihov odnos s Bogom jer odnos s Bogom rađa ostale odnose.

Večernji dio nastavljen je drugim nagovorom koji je za temu imao radosni Evin usklik kod Kajinova rođenja, ukazujući na radost i božansko podrijetlo svakog života: „Muško sam čedo stekla pomoću Gospodina.“ (Post 4, 1) Posebno je istaknuto da je svaki život od početka prožet Božjom ljubavlju. Kada se sjetimo priče o Kajinu i Abelu, odmah nam na um pada događaj ubojstva, ali prvotno ovaj tekst nam donosi život jer nam Božja Riječ uvijek naviješta život. Upravo kroz događaj rođenja sinova, Adam i Eva svjedoci su da Bog ostaje vjeran svojim obećanjima kada im je rekao

plodite se i množite – jer Bog je ljubitelj života. Upravo u prvom retku četvrtog poglavlja nailazimo na prvu molitvu u Bibliji. Eva kontemplira Darovatelja života. Adam i Eva postaju suradnici Božji po Kajinovu rođenju.

Jedan od ključnih elemenata duhovne obnove bila je šutnja. Stroga šutnja, uvedena nakon drugog nagovora, trajala je do nedjeljnog jutra, omogućivši sudionicima duboko osobno iskustvo susreta s Bogom. Šutnja nije bila samo puka odsutnost govora, već aktivan prostor za unutarnju refleksiju, molitvu i slušanje Božjeg glasa. Sudionici su imali priliku za molitvu pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u kojoj su mogli u tišini predati svoje živote i odnose Božjoj ljubavi.

Subota je započela osobnom molitvom u tišini pred Presvetim Oltarskim Sakramentom stvarajući ozračje sabranosti za dan koji je uslijedio. U prvom subotnjem nagovoru sudionici su razmatrali Božju tajanstvenu ljubav i odnos prema Kajinu i Abelu: „Gospodin milostivo pogleda na Abela...na Kajina ni pogleda ne svrati.“ (Post 4, 4-5) Istaknuto je kako Božji poseban pogled prema jednome ne znači odbacivanje drugog, već jedinstvenu ljubav koja je dostupna svakome na osobit način. Bog sa mnom gradi odnos koji je jedinstven i neponovljiv i tako je od začeca svakoga od nas. Pater Wons je skrenuo pozornost na razliku između braće: Abel je stočar, stalno je na putu i nesigurnosti, dok Kajin obrađuje zemlju, voli stabilnost i sigurnost. Njihov način života oblikuje njihov duhovni život: Kajin kuša Božji blagoslov po urodu zemlje, dok Abel ima poziv stalno napuštati zemlju i oslanjati se na Božje vodstvo kao što je to slučaj i kod našeg praoca Abrahama. On koji je stalno na putu, njegova jedina zemlja, njegov «krov nad glavom» jest Bog. Tako možemo primijetiti koliko se Kajinov i Abelov odnos prema Bogu razlikuje. Ali Bog želi doći do Abela preko Kajina i obrnuto. To je ono što nam je govorio tada još kardinal Ratzinger: „Čovjek ne dolazi Bogu sam, već jedino u zajedništvu, jer traženje Boga ujedinjuje ljude.“ No, kod Kajina vidimo doživljaj izopačene duhovnosti. Odnos koji Kajin živi s Bogom je zastranio do te mjere da ga je odvojio i od brata. Upravo ta njihova različitost ih je trebala međusobno obogaćivati, no kako vidimo ona ih je sve više razdvajala.

Iako često tumačimo Božji odgovor na žrtve koje su prinijeli Kajin i Abel u skladu s vrstom prinosa kako i tumači crkveni otac Ambrozije, ipak nas ovdje biblijski tekst uči kako je Božji odgovor na njihov prinos misterij. Odnosno, mi sami, svojim činima, svojim prinosima ne možemo kontrolirati Božju reakciju. On nas neće više ljubiti ili nam biti više blagonaklon ako mu prinesemo savršenu žrtvu jer nas ionako ljubi bezuvjetno. Ponekad znamo toliko vremena potratiti u traženju odgovora zašto je Bog nešto dopustio, ali On sa svakim gradi jedinstven i neponovljiv odnos. Ponekad idemo toliko daleko da pokušavamo opravdavati Boga, kao da je On ovisan o našem logičkom zaključivanju. Iznad naše logike je Božja logika. Prorok Izaija kaže: „Jer misli vaše nisu moje misli i putevi moji nisu vaši putevi, riječ je Jahvina. Visoko je iznad zemlje nebo, tako su putevi moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli.“ (Iz 55, 8-9) Ovdje je voditelj duhovne obnove objasnio kako ni Abel ni Kajin nisu loši niti krivi za Božji odgovor na njihov prinos. Tekst nas stavlja pred otajstvo Božjeg odabira. To što je Bog ovu žrtvu pogledao, a na drugu nije, samo govori o autentičnom odnosu sa svakim pojedinim čovjekom. Kajin nikako ne može prihvatiti da Bog ljubi svakog na autentičan način i tako Kajin dolazi do ljubomore, od ljubomore prema zavisti, od zavisti do ubojstva.

Drugi subotnji nagovor dotaknuo se osjećaja tuge i ljutnje, razmatrajući Kajinovo iskustvo odbačenosti i njegove posljedice: „Kajin se rasrdi i lice mu se snuždi.“ (Post 4, 5) Sudionici su promišljali o tome kako nerazriješena tuga i ljutnja mogu razoriti odnose s Bogom i bližnjima, te kako molitvom i Božjom pomoći prevladati te emocije. Kajin misli da ima prednost u odnosu na Abela zbog prvorođstva, no svi smo mi u Očevim očima izabrani. Dakle, stariji brat trebat će prihvatiti ili ne prihvatiti način i odnos na koji Bog ljubi te na kraju odbacuje sliku Boga koji ljubi svakoga. To u njegovu srcu rađa tugu što se odmah očituje na njegovu licu. On je došao u stanje klonulosti, depresije i polako u njemu se počinje rađati agresija. Uzrok takvog stanja je njegov osjećaj odbačenosti. No, Bog tada dolazi i postavlja mu pitanja jer Bog želi da Kajin imenuje svoje stanje. Doslovan prijevod ovog biblijskog tekst glasi: Ako budeš ispravno radio, uspravit ćeš se; ako nastaviš, grijeh će upravljati tobom. Kajin obara svoj pogled prema zemlji i prestaje gledati u Boga – umjesto da pred njim izrekne svoj problem. Tuga još nije grijeh, ali zli tu želi tugu pretvoriti u grijeh. Divlja zvijer (r. 7) je slika uništenja, ta srdžba je u stanju uništiti sve, postaje neobuzdana. Kajinov problem nije Abel, već njegovo neprihvatanje načina na koji ga Bog ljubi. Kajin zapravo i ubija Abela jer se želi osvetiti Bogu. No, kad se čovjek osvećuje Bogu, osvećuje se samome sebi.

Peti nagovor bio je usmjeren na pitanje koje Bog postavlja Kajinu: „Gdje ti je brat Abel?“ (Post 4, 9) Sudionici su vođeni prema razmatranju posljedica izolacije i prekida odnosa uz naglasak na važnosti otvorenosti prema Bogu i bližnjima. Nakon ubojstva, Bog reagira odmah – kao i kad je Kajin postao ljut. Pater Wons je naglasio kako su tuga i ljutnja ubili savjest te je nakon toga uslijedilo i bratoubojstvo. Filon Aleksandrijski govori kako je Kajin ustao i ubio samog sebe ubijajući brata. Božje pitanje upućeno Kajinu nakon ubojstva podsjeća nas na pitanje koje je postavljeno Adamu nakon grijeha: „Gdje si?“ (Post 3, 9) Bog, iako je znao odgovor, postavljanjem pitanja želi blago započeti razgovor, odnosno dati starijem bratu priliku za priznanje. Kajinu je potreban milosrdni Bog, ali on odbacuje tu pomoć; pobija Božje pitanje protupitanjem: „Zar sam ja čuvar brata svoga?“ No, kao prvorođenac on je uistinu odgovoran za svojeg mlađeg brata. On ovim protupitanjem niječe svoje prvorodstvo, ali i izražava svoj žal što nije poput svojeg brata Abela. To nam otkriva riječ *čuvar* koja u svojem originalu znači i pastir. Dakle, u ovom protupitanju imamo pozadinsku žal i tugu što Kajin nije poput Abela, što nije stočar. On se nije znao radovati kao što se Bog raduje, niti prihvatiti samoga sebe kao što ga je Bog prihvatio.

Božje prokletstvo izrečeno nad Kajinom je zapravo samo zbir činjenica koje su se dogodile, kao i posljedice tih istih. Kajin umjesto da hrani zemlju dajući joj život, on ju je ispunio bratovom krvlju. Bog rasvjetljuje njegovu krivnju i suočava ga s posljedicama njegovih čina.

Sada Kajin, koji je bio zemljoradnik, postaje lutalac, postaje nomad poput svojeg brata Abela. On je izgubio životnu harmoniju. Izgubio je odnos s Bogom, sa samim sobom, ali i s drugima. Sada gleda i na ostale ljude kao da su svi ubojice: „...tko me god nađe, može me ubiti.“ (Post 4, 14) Kajin je zatvoren u samoga sebe, uvjeren u svoju krivnju te nosi veliko razočaranje izgubivši svaku nadu. Nasilje rađa nasiljem: nasilje nad bratom dovelo je do nasilja nad samim sobom.

Tijekom osobne molitve pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, mnogi su prošli prostor za iscjeljenje narušenih odnosa i prepoznavanje područja koja trebaju Božju intervenciju.

Večernja Euharistija u subotu dodatno je osnažila osjećaj zajedništva, a nastavak programa donio je još dublje promišljanje kroz šesti nagovor naslovljen *Gospodin stavi znak na Kajina*. Nagovor je naglasio Božju milost i zaštitu usprkos počinjenim pogreškama, ističući kako znak na Kajinu simbolizira ne samo krivicu, nego još više trajnu Božju prisutnost i milosrđe. Židovska predaja govori da je taj znak na Kajinu bio inicijal Božjeg imena. Dakle, Kajin ostaje na životu te, iako smrtno ranjen, i dalje je plodan. Rađa mu se sin Henok po kojem daje ime gradu (usp. Post 4, 17). Zašto Kajin podiže grad? Grad služi za one koji traže stabilnost, stvaraju odnose, mjesto koje vodi brigu o drugima, koje ima i obrambene zidine, svoje čuvare, ali i simbolizira život u pravедnosti. No, Kajin gradi grad nasilja. Nasilje se umnaža što vidimo po tome što je njegov potomak spjevao pjesmu o nasilju: „Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me udarilo. Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, Lamek će sedamdeset i sedam puta!“ (Post 4, 23-24)

Dakle, vidimo tu spiralu smrti koja se samo uvećava: nasilje rađa nasiljem. Moj-sijev Zakon, kako čitamo u ostalim knjigama Petoknjžja, je zapravo pokušao svojim pravilima staviti kontrolu nad takvim načinom življenja. Ali je ipak bilo potrebno ne-

što puno veće, bio je potreban Netko tko će podmetnuti svoja leđa, primiti na sebe svo to nasilje, koji će, umjesto da ubije, sam biti ubijen. Jedno od tumačenja o mogućem znaku koji je bio na Kajinu govori kako je to bio znak križa. Dakle, već tada se najavljuje dolazak našeg starijeg brata Isusa. Naš Gospodin, Svojim križem, podnošenjem tako teške i sramotne kazne, Svojim prolijevanjem Krvi obnavlja naše odnose. Po Kristovoj žrtvi obnavlja se naš odnos s Bogom, pokazuje nam se pravo lice Boga Oca, pomaže nam se prihvatiti same sebe te obnavlja naše odnose s drugima. Pater Wons kaže kako sada čovjek može podignuti oči i gledati Boga, a samim time i ostale ljude. Iako smo i mi često i poput Kajina i poput Abela, mi sada imamo rješenje: doći pod križ i primiti oprost, otkupljenje i novi život. U životu smo i Kajin i Abel – svi imamo potrebu za opraštenjem i svi imamo što oprostiti.

Večernje klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom produbilo je iskustvo susreta s Bogom u osobnoj i zajedničkoj molitvi.

Nedjelja je označila kraj stroge šutnje i donijela posljednji, sedmi nagovor koji je bio usmjeren na pitanja sudionika i pružanje praktičnih savjeta za svakodnevni duhovni život. Završna Euharistija bila je vrhunac duhovne obnove u kojoj su sudionici mogli zahvaliti za primljene milosti i iskustva Božje ljubavi i praštanja te obnoviti svoju povezanost s Bogom i bližnjima.

Obnova je zaključena zajedničkim ručkom, ostavljajući sudionike obogaćene dubokim iskustvom Božje prisutnosti, iscjeljenja i obnove odnosa. Ostaje zahvalnost za Božju Riječ, šutnju i zajedništvo koji su mnogima pomogli jasnije vidjeti Božju prisutnost u njihovu životu, sebe i druge, nastavljajući taj put svakodnevno u svom životu.

Na kraju duhovne obnove, pater Ilija je izrazio zahvalnost p. Wonsu na nesebičnom davanju tijekom ova tri dana, ali ga je pozvao i na jubilarnu desetu duhovnu obnovu koja će se, vjerujemo, dogoditi sljedeće godine.

dk. Ivan Orejaš, CPPS

Buka u meni samoj

Dolazim na duhovnu obnovu bolesna, upaljena grla. No, veća je „upala“ bila oko moga srca. Šutnja je bila idealna za liječenje grla, a srca pogotovo. Obruč koji se uhvatio srca i počeo ga sve više i više stezati i pretvarati u kamen koji me je „utapao“ u tugu. Zнала sam da je Isus tu, ali Ga nisam „vidjela“. I ta suhoća me sve više slamala. Ipak, nisam odustajala. Zнала sam da je samo pitanje trenutka kada ću Ga opet ugledati. To stanje moje duše je bilo tako teško i tužno da me samo dodir druge osobe izluđivao i veliku mi ranu stvarao. Problem je bio u tome što sam veću važnost pridavala svojim ranama i od njih nisam ni zamjećivala Isusa. On je cijelo vrijeme bio tu. Ni jednog trenutka nije odustajao od mene. Moja hrana u to vrijeme suhoće i težine bila je molitva, čitanje Evanđelja, slušanje raznih nagovora... A opet duša prazna i suha. U tim susretima s Isusom, u tim molitvama, tu je bio moj monolog, a nisam osluškivala što mi On ima reći... Nisam mogla čuti što mi Isus govori od buke koja je odzvanjala u meni samoj.

Na ovoj duhovnoj obnovi opet se otvorilo moje srce. Obruč oko srca je popucao, svjetlo je ušlo i susret s Isusom se ponovo dogodio. Moje rane su previjene ljubavlju, Isus je ušao takvom nježnošću i očistio ih i izbacio van sve ono što sam ja čuvala, a što mi je samo led i muku stvaralo. Oživjela sam ponovno u ljubavi, razumijevanju, toplini, životu i radosti novog početka. Početak koji je obećao: Isus je tu i ja nastavljam zajedno s Njim. Moj veliki problem su bili moji odnosi s drugima jer od svojih rana ja nisam vidjela ništa dobro u tim osobama, samo bol i ranu koju su mi zadavali. Sada sve to najprije predajem Isusu jer ja i onako sama ne mogu ništa učiniti.

A On – On čini čuda. Svjedočim tako o velikom čudu: brat i ja nismo bili bliski, na poslu s jednom osobom sam u dosta zategnutom odnosu. Brat me je poslije duhovne obnove nazvao i mi smo dugo razgovarali, ali ovaj put drugačije jer – ja sam se promijenila. Isus me promijenio i oslobodio. Moj pogled je drugačiji. Dala sam na važnosti bratu, a nisam ga više napadala. Na poslu me pak ta osoba najednput tako srdačno pozdravila! Isus je opet učinio čudo! Ozdravio je mene, moju dušu i moje tijelo. Moje grlo je opet dobro. Ova duhovna obnova je bila Isusov poklon i On mi se osobno obraćao i od mojih me grijeha oslobodio. Hvala i slava Isusu na toj silnoj Njegovoj ljubavi.

Jelena A.

Rana pogleda

Zamislila sam da će ova duhovna obnova „ići glatko“, ono kao jedna lijepa priča: oprostiš i miran si. Da neće biti tako „procesna“, zahtjevna, već više u stilu: 5 koraka kako oprostiti.

Za vrijeme čitanja Svetog Teksta u meni se snažno javljao bunt prema Bogu, prema Njegovu pogledu, pogledu koji je, po mom sudu, „dijelio“. Pogled koji je dao prioritet jednom bratu. Dok pišem ovaj osvrt, još je u meni prisutna rana od tog pogleda. Rana koja krvari i pjeni se. Boli, jer taj pogled dira moj život. Pogled koji sam dosada sebi interpretirala kao: drugi je voljen više od mene jer drugi ima veće zasluge, bolji je pa je zbog toga voljen, a ja sam ona koja ne vrijedi, koja je „preskočena“. I dok ovo pišem, u grlu mi „stoji knedla“. Potresena sam, a i danas su mi oči pune suza na taj pogled koji ne mogu shvatiti, gdje dolazim do granice, gdje ne dobivam odgovor na ono: Zašto? Da si barem pogledao, da si samo primijetio... Nego – ni to! I srdžba koja je identična Kajinovoj, a koja se odvija u srcu – ubojstvo srca svog i onog drugoga.

No, p. Wons je dalje objašnjavao: Bog se pobrinuo za Kajina. I to čim je primijetio njegov izraz lica, hiti mu u pomoć da ga pita što mu je. Dakle, ne ostavlja ga. Uz to, obilježava ga i time da je on prvorođenac. Poslije ga obilježava, stavlja znak na nj da mu se nešto ne dogodi. Dakle, bavi se njime, brine se o njemu. Ali ovaj to ne primjećuje, kao što ni ja, uz svu ovu pomoć, ne primjećujem...

Zašto mi je ovo toliko teško? Jer je dirnulo u moj grob. I vidim da me je Gospodin pozvao, jer me želi, jer mi želi dati puninu odnosa s drugima, jer me želi osloboditi Kajinova pogleda i doživljaja da drugi dobiva pažnju, zamijećen je, a ja nisam.

Primjećujem da je to onaj grob u koji se sama sahranjujem jer svom iskustvu ne dajem da progleda: ne mogu od bunta i emocija vidjeti Božju daljnju intervenciju, ne primjećujem da me On pita, nego sam sva u toj osudi tog pogleda. Pogled koji Onaj koji je meni važan nije svrnuo na mene, nego na drugog. I to sam okrenula protiv sebe: u besmisao, bezvrijednost i želju za prekidom života... Vidjela sam sebe kako sebi zadajem te rane koje Kajin zadaje Abelu. Kako razaram mjesta koja žele pulsirati životom.

Dirnulo me je kada je p. Wons rekao da Abel ne bi bio Abel da nije imao Kajina. Ne bi bio mlađi brat, ne bi imao tu ulogu da nije postojao Kajin. I to me je ganulo i zadivilo: koliko god je meni odnos s mojim starijim bratom težak, da ja ne bi bila ja, mlađa sestra, ne bih imala tu ulogu da nemam njega. I na to se ustajem i odlučim otići svome bratu. To je prvi plod ove duhovne obnove.

Na klanjarju sam predala tu ranu pogleda odbačenosti – jer se ja više s njom ne mogu boriti i dajem je Njemu jer vjerujem da je On Onaj koji je htio da sve ovo čujem i da me oživi. Drugi plod ove duhovne obnove – javila sam se osobi koju sam „napustila“, kamenovala u svom srcu napuštanjem... Jer mi je odjeknulo s predavanja: svaki odnos koji prekinemo/ubijemo, ostavlja u nama ranu. A odnosi su život!

Kako je p. Wons rekao: „Reci mi kakvi su ti odnosi, ja ću ti reći kakav ti je duhovni život i reci mi kakav ti je duhovni život, ja ću ti reći kakvi su ti odnosi!“

Promatram kako je sve ovo samo načelo moje grozno mjesto unutar mene i da Gospodin želi te umrle kosti u meni pridići... Teško mi je, bolno, ali vjerujem da dobiva i notu zdravlja, jer tek sad uočavam da je moj pogled bolestan, zaista bolestan i da taj pogled uništava moje misli i truje moje srce. Potrebna sam novog pogleda koji ću naći u Živoj Riječi, u koju ću gledati i koja će obnoviti kako moj pogled, tako i moje misli i srce.

Nada da će biti dobro se rodila!

Maja P.

Moji narušeni odnosi

Ovih sam dana sudjelovala na duhovnoj obnovi koju je vodio pater Krzysztof Wons. Tema je bila uvreda i oprostjenje. Aktualna tema u svakom pogledu i vremenu. Razmatranje je bilo o Kajinu i Abelu. Kao pastir vodio nas je pašnjacima Božje ljubavi, govorio o životu i odnosima s Bogom, samima sobom i s drugim ljudima. Što smo više otvoreni Bogu to smo bliže čovjeku. Čovjek je neograničeno biće koje treba voditi i izvesti na pravi put. U razmatranju Kajina i Abela brzo sam prepoznala Kajina u sebi, bilo je borbe i prebiranja, dodirivao je moje skrivene dubine i pokazao mi gdje su moji odnosi narušeni. Otvorio mi oči srca da vidim svoje slabosti i pogreške. Pokazao mi osobu prema kojoj sam podigla zid. Odmah sam predala tu situaciju Bogu jer shvatila sam da bez oprostjenja nema odnosa i da je odnos s Bogom, samim sobom i s drugima usko povezan s oprostjenjem. Osvijestila sam sebi kako ne treba gledati u grijehi osobe, nego kao osobu ljubljenu od Boga. Zahvalna Bogu otišla sam s duhovne obnove obogaćena i ispunjena s novim ciljem da porađim na svojim odnosima.

Bibijana B.

Svakoga voljeti neponovljivo

Jedan vikend u svibnju zadnjih godina za Zajednicu Krvi Kristove znači samo jedno – duhovna obnova s p. Wonsom. Mjesec svibanj uvijek je bogat brojnim događanjima: slavlje svetih sakramenata, brojne kulturne i duhovne manifestacije, koncerti, Hod za život... No, prioriteti su jasni! Prilika je to za jedan „restart“, novi početak, novu infuziju Duha kao i inventuru dosadašnjeg načina života i odnosa s Gospođinom. Svako svoje čitanje i iščitavanje Božje Riječi p. Wons započne istim pitanjem: „Kakav ti je odnos s Bogom?“ To pitanje, vjerujem, svakog pojedinog nanovo potrese i postavi srce u stav primanja svega što mu Gospođin želi preko Patera dati. „Reci mi kakva ti je molitva i ja ću ti reći kakvi su ti odnosi. Reci mi kakvi su ti odnosi i ja ću ti reći kakav ti je odnos s Bogom.“ Sve dotadašnje molitve i prošnje, a i sve životne brige tom rečenicom padaju u drugi plan. Ostaje samo ono najbitnije, ono od čega sve počinje – moj Otac i ja.

Tri dana molili smo se i razmatrali nad par redaka iz Knjige Postanka ulazeći u odnos Kajina i Abela te njihov odnos s Bogom. Voditelj je, uvodeći nas u ovu neiscrpnu temu, polako razbijao predrasude i naša krivo naučena tumačenja znakovitog događaja. Već za vrijeme trajanja prvod Lectio divina moglo se zaključiti da je p. Wons podigao ljestvicu naše spremnosti i usredotočenosti na temu. U nagovorima je bilo manje digresija i primjera, a namjesto toga sve dublje ulazjenje u ovu važnu temu. Uvid koji sam dobila obradovao me, a podizanjem ljestvice dobila sam pouku o disciplini i ustrajnosti. Zadnji nagovor s pitanjima i odgovorima blagotvorno je zaokružio cijelu temu sa svim bogatstvom konkretnih primjera i odgovora koje smo priželjkivali nakon tri dana stroge šutnje.

S ove duhovne obnove nosim duboku spoznaju da sam ljubljena na jedinstven i neponovljiv način. U meni žive i Kajin i Abel, trebam brinuti o njima. Moj Otac ne može biti nepravedan dajući nekome nešto što i sama priželjkujem, a ne dobivam. Njegov izbor je otajstvo koje nikad neću do kraja shvatiti. Ta istina pomaže mi i u odgoju moje djece. Umjesto da pokušavam ostvariti ljudsku pravednu raspodjelu među njima koja silno umara, sada imam „dopuštenje“ svakoga voljeti neponovljivo i radovati se čedu/čudu koje mi je Gospođin povjerio.

Petra T.

„Moje misli nisu vaše misli...“

„Moje misli nisu vaše misli...“ – ovaj redak iz Svetog Pisma bio bi možda najbolji uvod u ovaj osvrt na duhovnu obnovu i temu Kajin i Abel i ja. Došla sam sa svojim očekivanjima i predrasudama, a otišla sam sa sviješću koliko je Gospodin iznad svega što ja mogu i zamisliti. Da krenem od početka: priča o Kajinu i Abelu bila mi je dobro poznata. Otkada sam prvi put čula pripovijest o Kajinu i Abelu, držala sam da je glavni problem u žrtvama koje su prinijeli Gospodinu. I uvijek me je zanimalo zašto se Gospodinu nije sviđela Kajinova žrtva i na neki način sam smatrala da je vjerojatno Kajin kriv jer Bogu nije donio svoje najbolje plodove. I dok pišem ove retke, kao da se prvi put susrećem sama sa sobom i jasno vidim koliko sam imala iskrivljenu sliku o Bogu i o sebi. Sliku o Ocu, Gospodinu i Stvoritelju kao onome koji zahtijeva, ocjenjuje, a potom prima ili odbacuje. Sliku o sebi kao nekome tko treba zaslužiti ljubav. Sve su to laži koje su se pomalo razotkrivale kroz Božju Riječ. Već prvoga dana duhovne obnove p. Wons je mnogo puta iz teksta iščitao da nije stvar u žrtvi i tu su se moji stavovi poljuljali već na početku. Deklarativno oduvijek znam da Bog ljubi sve jednako i da je Njegova ljubav bezuvjetna, ali moja svakodnevna djela govorila su mi da ne živim tako. Sve jasnije sam se ogledavala u Kajinu koji ne želi prihvatiti sebe, biti ono što jest. Shvatila sam kako cijeli život tjeram neke svoje ideje kakva bih trebala biti da bih bila „dobra“ i prihvaćena od strane Boga i ljudi. U tim mojim idejama bio je Abel koji je savršen pred Bogom, a moja glad za time da budem on dovodila me do toga da odbacujem sebe i da tako odbacujem Božju ljubav. Shvatila sam da bježim od sebe, da gubim vrijeme i rasipam ono što jesam. Kroz nagovore p. Wonsa i kroz osobno razmatranje i molitvu, susretala sam se s Božjim pogledom punim ljubavi. Riječ me podizala naviše, pozivala na prihvaćanje istine o dostojanstvu koje sam primila od Oca te zahvalnost na svim darovima koji su mi dani. Mogla sam srcem osjetiti Njegovu radost u sebi i Njegovo uživanje u plodovima moga života. Prilikom jedne sv. Mise doživjela sam duboko u sebi istinu da je Isus umro da bih ja živjela. Srcem sam povjerovala da je On spasio baš mene osobno, sve moje uzeo k Sebi i da sve moje želi i On živjeti. Prihvatila sam tu milost i uživala radost djeteta Božjeg koje je željeno i prihvaćeno. Zahvaljujem Gospodinu na svim darovima koje sam primila na ovoj duhovnoj obnovi – na pomirenju i ozdravljenju, ali i na želji da se otvaram sve više Ljubavi koja u meni staruje i koja želi biti sa mnom i, po meni, s drugima.

Blagoslovljena Krv Kristova!

Ivana Guja, ZKK Dugo Selo

JUBILARNA GODINA 2025.

HODOČAŠĆE OBITELJI KRVI KRISTOVE

RIM

28. lipnja do
3. srpnja
2025.

SIENA, MONTECASSINO, SPOLETTO, ORVIETO

CIJENA: 650 €

1. DAN: SUBOTA 28. LIPNJA

Polazak iz Zagreba (s dogovorenog mjesta) u 04:00 sata. Vožnja preko Slovenije, Trsta, Padove, Bolonje, Firenze...

Dolazak u grad SIENU. Razgledavanje: crkva sv. Dominika, rodna kuća sv. Katarine Sienske, krstionica, katedrala, Središnji trg Campo.

Oko 17:00 sati polazak prema Rimu. Smještaj. Večera. Noćenje.

2. DAN: NEDJELJA 29. LIPNJA

Cjelodnevno razgledavanje: ANGELUS S PAPOM (ako bude moguće), crkva sv. Marije Velike, crkva sv. Petra u okovima (Mojsije), Flavijev amfiteatar (Koloseum), Konstantinov slavoluk, Rimski forum, Kapitolij, Venecijanski trg, oltar Domovine, Trajanov stup, crkva sv. Marije (Araceli). Večera. Noćenje.

3. DAN: PONEDJELJAK 30. LIPNJA

Poslije doručka odlazak u katakombe sv. Kalista. U popodnevni satima odlazak u MONTECASSINO – povijesno mjesto gdje je nastao red Benediktinaca i gdje se nalaze grobovi sv. Benedikta i sv. Skolastike. Povratak u Rim. **Bdjenje u bazilici sv. Ivana Lateranskog u 18:00 sati.** Večera. Noćenje.

4. DAN: UTORAK 1. SRPNJA

Poslije doručka odlazak u VATIKAN (trg, bazilika, kriptu, kupolu sv. Petra – proslava jubileja i prolazak kroz sveta vrata, **sv. Misa u 10:00 te AUDIJENCIJA I PAPIN BLAGOSLOV**), bazilika sv. Pavla izvan zidina, Tre Fontane. Smještaj. Večera. Noćenje.

5. DAN: SRIJEDA 2. SRPNJA

Cjelodnevno razgledavanje: bazilika sv. Ivana Lateranskog, Svete stube, krstionica, crkva sv. Križa Jeruzalemskog, Andeoska tvrđava, trg Navona, Panteon, crkva sv. Ignacija (grob Bartola Kašića), Fontana di Trevi, Španjolski trg. Mogućnost druženja s ostalim grupama hodočasnika (prema dogovoru). Dan završavamo u hrvatskoj crkvi i zavodu sv. Jeronima. Večera. Noćenje.

6. DAN: ČETVRTAK 3. SRPNJA

Nakon doručka vožnja do SPOLETA – rodnog mjesta Ivana Merlinija, kratko zadržavanje i nastavak vožnje do ORVIETA – malog etruščanskog gradića na stijeni gdje se nalazi jedna od najljepših katedrala u Italiji. Oko 17:00 sati nastavak puta prema Hrvatskoj. Dolazak u Zagreb u ranim jutarnjim satima.

PRIJAVE: e-mail: centarpomirenja@gmail.com • tel. +385/091 5130 107 (Jadranka)
e-mail: kraljica-mira@inet.hr • tel. +385/01 550 6306 (agencija Kraljica mira)

DRUŽBA MISIONARA KRVI KRISTOVE

SVETKOVINA PREDRAGOCJENE KRVI KRISTOVE

PROZORJE

1. SRPNJA 2025.

17,00 SATI

Klanjanje pred Presvetim
Oltarskim Sakramentom

18,00 SATI: Sv. Misa

predvodi
mons. Ivo Martinović,
požeški biskup

U MJESECU SRPNJU (OD 1. - 31.)
JUBILARNE GODINE 2025. CRKVA
PREDRAGOCJENE KRVI U PROZORJU
JE SVETO MJESTO JUBILEJSKOG OPROSTA.

CENTAR POMIRENJA PROZORJE • PROZORSKA 167 • 10370 DUGO SELO
TEL: 01 7656 678 E-MAIL: centarpomirenja@gmail.com

Prvo obraćanje pape Lava XIV.: „Mir sa svima vama“

cjelovito prvo obraćanje pape Lava XIV. nakon njegova izbora u četvrtak 8. svibnja okupljenim vjernicima na Trgu svetog Petra.

Mir sa svima vama.

Draga braćo i sestre,

ovo je prvi pozdrav uskrsloga Krista, Dobrog Pastira, koji je dao svoj život za Božje stado. I ja bih želio da ovaj pozdrav mira uđe u vaša srca, da dosegne vaše obitelji. Svim ljudima, gdje god bili, svim narodima, cijelome svijetu: mir s vama.

To je mir uskrsloga Krista – razoružani i razoružavajući mir, ponizan i ustrajan. Dolazi od Boga. Boga koji nas voli sve – bezuvjetno.

Još uvijek u ušima čuvamo onaj tihi, ali uvijek hrabri glas pape Franje, koji je blagoslivljao Rim. Papa koji je blagoslivljao Rim davao je svoj blagoslov svijetu, cijelome svijetu, toga uskrsnog jutra. Dopustite mi da nastavim s tim istim blagoslovom. Bog nas voli, Bog vas sve ljubi i zlo neće prevladati. Svi smo u Božjim rukama.

Zato, bez straha, ujedinjeni, ruku pod ruku s Bogom i međusobno, idemo naprijed. Mi smo Kristovi učenici. Krist ide ispred nas. Svijet treba njegovu svjetlost. Čovječanstvo ga treba kao most da bi bilo dosegnuto od Boga i njegove ljubavi.

Pomozite nam i vi, a onda i jedni drugima, da gradimo mostove – dijalogom, susretima – ujedinjujući se svi kako bismo bili jedan narod, uvijek u miru.

Hvala papi Franji.

Želim zahvaliti i svoj subraći kardinalima koji su me izabrali da budem nasljednik Petra i da zajedno s vama hodim, kao ujedinjena Crkva, uvijek tražeći mir, pravdu, uvijek nastojeći raditi kao vjerni muškarci i žene Isusa Krista, bez straha, kako bismo naviještali evanđelje i bili misionari.

Sin sam svetog Augustina, augustinac, koji je rekao: „S vama sam kršćanin, a za vas biskup.“ U tom smislu svi možemo zajedno hoditi prema onoj domovini koju nam je Bog pripravio.

Poseban pozdrav upućujem Crkvi u Rimu. Zajedno moramo tražiti kako biti misionarska Crkva, Crkva koja gradi mostove, koja gradi dijalog, uvijek otvorena da primi – poput ovog trga s raširenim rukama – sve, sve one koji trebaju našu ljubav, našu prisutnost, dijalog, ljubav.

(na španjolskom) I ako mi dopustite još jednu riječ – pozdrav svima, ali na poseban način mojim prijateljima iz biskupije Chiclayo, u Peruu, gdje je jedan vjerni narod bio uz svoga biskupa, dijelio svoju vjeru i dao mnogo, jako mnogo da bi ostali Crkva vjerna Isusu Kristu.

Svima vama, braćo i sestre iz Rima, Italije i cijeloga svijeta, želimo biti sinodalna Crkva – Crkva koja hodi, Crkva koja uvijek traži mir, koja uvijek traži ljubav, koja nastoji biti blizu posebno onima koji trpe.

Danas je dan molitve Blaženoj Djevici Mariji od Pompeja. Naša majka Marija uvijek želi hoditi s nama, biti nam blizu, pomoći nam svojim zagovorom i svojom ljubavlju. Zato želim moliti zajedno s vama. Molimo zajedno za ovo novo poslanje, ali i za cijelu Crkvu, za mir u svijetu, i zazovimo ovaj poseban Marijin dar milosti – naše Majke.

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.

MJESEC KRVI KRISTOVE SRPANJ, 2025.

Odlukom zagrebačkog nadbiskupa i metropolita, i u skladu s
Odredbama o udjeljivanju oprosta tijekom
redovitog Jubileja 2025., mons. Dražen Kutleša odredio je da
crkva Predragocjene Krvi Kristove
u mjestu Prozorje
tijekom mjeseca srpnja 2025. godine
bude
sveto mjesto jubilejskog oprosta
prigodom hodočašća, odnosno pobožnog pohoda.

PROGRAM

1. SRPNJA 2025. GODINE

svečano izlaganje Relikvije
Predragocjene Krvi u 18 sati.

OD 2. DO 30. SRPNJA 2025. GODINE

■ RADNIM DANOM ■

- 7:00 Sveta Misa i Litanije Krvi Kristove
- 7:45 – 12:00 osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja
- 16:00 – 18:30 osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja
- 18:30 zajednička pobožnost Krvi Kristovoj
- 19:00 Sveta Misa

■ NEDJELJOM ■

- 8:00 Sveta Misa i Litanije Krvi Kristove
osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja
- 16:00 Sveta Misa i Litanije Krvi Kristove
osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja

31. SRPNJA 2025. GODINE

- 7:00 Sveta Misa i Litanije Krvi Kristove
- 7:45 – 12:00 osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja
- 16:00 - 18:30 osobni pohod i prilika za sakrament pomirenja
- 18:30 **svečani blagoslov i pohranjivanje**
Relikvije Predragocjene Krvi

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"

S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić

Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat

Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

tel: 00385/1/4500130

faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr

ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić

Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb

Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.

Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!

Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb

Br. računa: 2360000-1101474800

Za inozemstvo: SWIFT: ZABAHR2X

IBAN: HR6223600001101474800

BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb